

de en eerlijke voorlichting van ons volk, in het bijzonder het katholieke deel daarvan' als doel omschreven waar Kerstens zijn beste krachten aan wil geven.¹³

Die voorlichting komt dan ook meteen op gang op het moment dat Kerstens aantreedt als hoofdredacteur. Zo'n zeventig hoofdredactionele commentaren betreffende de Indonesische kwestie verschijnen er van zijn hand in het jaar dat Kerstens hoofdredacteur is. Op 5 september 1946 kan hij al aan J.E. van Hoogstraten (de rechterhand van Van Mook) in Batavia schrijven dat zijn werk bij *De Tijd* hem uitstekend bevalt. 'Het is voor jullie onmiskenbaar van betekenis, dat ik als oud-Indischman op deze hoofdredacteurszetel ben gaan zitten.'¹⁴ Veel lezers van *De Tijd* denken daarover en over de KVP-politiek echter anders. Standpunten van tegenstanders van het akkoord van Linggadjati, zoals Gerbrandy, G.A.M.J. Ruijs de Beerenbrouck en J. Schouten, worden gemist. Scherpere kritiek klinkt door als lezers constateren dat het blad zich verlaagt 'tot het gehalte van het Parool en de Waarheid' en men 'deze vuilnis' niet over de vloer wil hebben. Of als men opmerkt dat 'de KVP eendrachtig met de communisten Nederlandsch Indië liet verkwanselen', of dat Kerstens meegeholpen heeft 'het Koninkrijk te vermoorden en het Indonesische Volk in het ongeluk te storten', daarbij 'slaafsch goedpratend een wanstaltig Indiëbeleid'. Kerstens zou niet aan de katholieken durven te verklaren 'dat het koninkrijk naar de haaien is'. Om deze wijze van voorlichting 'à la Goebbels of Van Mook' te ontlopen werd vaak het abonnement opgezegd.¹⁵

In januari en februari 1947 was voor 10% van de opzeggers de Indië-politiek expliciet de reden.¹⁶ Kerstens ging wel de discussie aan met de argumenterende opzeggers, maar dit hielp niet veel vanwege de taal die hij gebruikte, die als 'hooghartig en schoolmeesterachtig' wordt getypeerd.¹⁷

Het is de leiding van de krant, de raad van commissarissen, te verwijten dat ze zich niet achter Kerstens heeft gesteld. Commissaris P.J. Witteman schrijft op 13 mei 1947 namens de raad aan W.A.M. van der Kallen te Semarang om deze te polsen voor het hoofdredacteurschap als opvolger van Kerstens. Volgens Witteman liep het verschil van mening met

13. Kerstens aan A.F.M. Monchen, 13 mei 1946, ibidem.

14. Kerstens aan J.E. van Hoogstraten, 5 september 1946, ibidem, nr 70.

15. Brieven van lezers aan de redactie, december 1946-juni 1947, archief *De Tijd*, nrs. 760, 881, 3280 en 3332.

16. NV Drukkerij *De Tijd* aan de raad van commissarissen, 17 maart 1947, archief *De Tijd*, nr. 93.

17. Zie noot 15.